

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976

החלטה 06-21

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות
ע"י ב"כ – עוה"ד לילך מהודר ותומר דגני

לבין:

הנקבל

ד"ר מיכאל ינקו
ע"י ב"כ – עו"ד עופר רחמני

ה ח ל ט ה

העובדות

1. ד"ר מיכאל ינקו (להלן – **ד"ר ינקו** או **הנקבל**), הוא רופא מורשה, בעל תואר של מומחה בפסיכיאטריה של הילד והמתבגר, והבעלים של מרפאה בראשון לציון (להלן – **המרפאה**).

במהלך שנת 2013, בארבע הזדמנויות שונות, ערך הנקבל רשומות רפואיות עבור חיילים, על מנת לסייע להם לקבל פטור משרות צבאי. הוא נתן להם אישורים רפואיים, שאינם משקפים את המצב לאשורו, ואשר יצרו מצג כוזב, לפיו החיילים סובלים מחוסר התאמה לשרות הצבאי על רקע פסיכיאטרי. תמורת הרשומות הרפואיות הכוזבות, קיבל הנקבל אלפי שקלים.

2. **הפרשייה הראשונה** – בתאריך 20.5.13, פנתה חיילת בשם לי לנקבל וביקשה ממנו שיסייע לה להסתחרר מהצבא בפרופיל 21, כדי שתוכל לסייע לאימה מבחינה כלכלית. הנקבל נענה לבקשתה וערך רשומה רפואית בה צויין כי: "לי מטופלת במרפאה מזה חצי שנה... סובלת מדיכאון מג'ורי ומטופלת תרופתית... לא יוצאת מביתה ולא יוצרת קשרים עם אנשים". כל זאת – כאשר החיילת ביקרה במרפאתו של הנקבל פעמיים בלבד, מעולם לא נטלה תרופות ואינה סובלת מקשרים חברתיים. תמורת הרשומה הרפואית הכוזבת שילמה החיילת לנקבל סך 10,000 ש"ח.

הנקבל העביר את הרשומה הרפואית לקצין בריאות הנפש בצה"ל. החיילת זומנה לוועדה רפואית, ובהסתמך, בין היתר, על הרשומה הרפואית היא שוחררה מהצבא בפרופיל 21.

3. **הפרשייה השנייה** – בתאריך 25.2.13 פנה החייל גבריאלי אל הנקבל במרפאה וביקש ממנו סיוע ביצירת מצג שווא לפיו, הוא סובל מבעיות נפשיות על מנת שיוכל להשתחרר מהצבא. בו ביום ערך הנקבל רשומה רפואית בה ציין, בין היתר, כי גבריאלי טופל אצלו בפגישות רבות, הוא סובל מהליך חשיבה איטי, מחשבות שווא של רדיפה ומחשבות אבדניות. תמורת הרשומה הכוזבת שילם גבריאלי לנקבל סך 5,000 ש"ח.

הנקבל העביר את הרשומה הכוזבת לקצין בריאות הנפש, ובעקבות כך זומן גבריאלי לוועדה פסיכיאטרית על מנת לבחון את מצבו הנפשי. גבריאלי התייצב בפני הוועדה, אך לא חזר על האמור ברשומה הרפואית, ועל כן לא קיבל פטור מהשירות הצבאי.

4. **הפרשייה השלישית** – בתאריך 7.6.13 פנה נתניאל – חיל בשורות חובה ועריק מצה"ל – אל הנקבל, וביקש שיסייע לו להשתחרר מהצבא. הנקבל נענה לבקשה וערך רשומה רפואית בה כתב ממצאים שקריים, בין היתר: "ישנו חשד להזיות אימפרטיביות של שמיעה... נוהג לשתות לשכרה... ללא קשרים חברתיים". בתמורה שילם החיל לנקבל סך 8,000 ש"ח.

בהסתמך על הרשומה הרפואית הכוזבת הנ"ל, זומן נתניאל לוועדה רפואית פסיכיאטרית ושוחרר מהצבא בפרופיל 21.

5. **הפרשייה הרביעית** – בתאריך 6.5.13 פנתה החיילת אירנה, שהייתה עריקה מצה"ל, לנקבל על מנת שיסייע לה להשתחרר מהצבא. הנקבל ערך רשומה רפואית כוזבת אודות מצבה הנפשי של החיילת, ובהמשך הועמדה אירנה בפני ועדה רפואית פסיכיאטרית ובהסתמך על הרשומה הרפואית הנ"ל, היא קיבלה שחרור מהצבא בפרופיל 21. תמורת שירותיו של הנקבל, שילמה לו אירנה סך של 7,000 ש"ח.

פסיקת בית המשפט

6. בגין מעשיו אלה, הוגש נגד ד"ר ינקו כתב אישום לבית משפט השלום בראשון לציון (ת"פ 39175-11) בו יוחסו לו עבירות של הפרת חובה חקוקה – לפי סעיף 286 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – **החוק**); קשר להשגת מטרה כשרה בדרך פסולה – עבירה לפי סעיף 500(8) לחוק; חובת ניהול רשומה רפואית – עבירה לפי סעיף 17(א) + 28(ב) לחוק זכויות החולה, תשנ"ו-1996. בהערת אגב יצוין, כי לא ברור לי באיזו "מטרה כשרה" מדובר, שכן שחרור מצה"ל בדרכי מרמה רחוק מלהיות מטרה כשרה.

בעקבות הודאתו של הנאשם במעשים המיוחסים לו, הטיל עליו בית המשפט את הענשים הבאים:

ארבעה חדשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות.
שישה חדשי מאסר ע"ת למשך שלוש שנים.
קנס כספי בסך 5,000 ש"ח.

הקובלנה

7. בעקבות מעשים אלה, הגיש המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, ביום 14.9.20, קובלנה נגד ד"ר ינקו, על כך שהתנהג בדרך שאינה הולמת רופא מורשה והורשע בפלילים, כאמור בסעיף 41(1) ו- (5) לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976.

דו"ח ועדת המשמעת

8. הנקבל הודה במעשיו בעת הדיון בוועדת המשמעת, בפני ההרכב: – ד"ר פאולה רושקה – יו"ר, ד"ר אורי לבנטל ועו"ד עירית אלטשולר – חברים. לדברי בא-כוחו, עו"ד רחמני, הנקבל הוא אדם נורמטיבי, בן 57, בעל עבר נקי, שכבר שילם את חובו לחברה במישור הפלילי, ומתהלך עם "אות קין". לדעתו, בהתאם להחלטות קודמות שניתנו במקרים דומים, ניתן להסתפק בענש של נזיפה, או לא יותר מהתליית רישיון למשך חדשיים.

ב"כ הקובל עמדה בסיכומיה על חומרת מעשיו של הנקבל, תוך שהדגישה את "השחיתות הציבורית" במעשיו. לדעתה, אמצעי המשמעת הראוי הוא התליית רישיון למשך שנתיים.

9. בהחלטתה קבעה הוועדה כי היא רואה בחומרה את התנהגותו של הנקבל, אשר סיפק אישורים כוזבים למספר מטופלים. בפני הוועדה הוצגו מספר תקדימים, בהם הותלו רישיונות של רופאים למשך חדשיים, לאחר שנתנו לחיילים אישורי חופשה כוזבים של ימים ספורים (החלטה 11-15 בענין דר' ניימן ודר' צינורלינג; החלטה 20-13 – בענין ד"ר מוחמד טהא). כמו כן צוטט פסק הדין של ביהמ"ש העליון בענין דר' ליביו לאור, שרישיונו הותלה למשך שנה בגין זיוף אישור רפואי אחד.

לאחר ששקלה גם את נסיבותיו האישיות של הנקבל, קבעה הוועדה, כדלהלן:

"בנסיבות העניין, אנחנו סבורים כי במסגרת איזון האינטרסים בין הצורך להרתיע רופאים מניצול לרעה של סמכותם המקצועית לבין נסיבות המקרה, ובעיקר הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות, תקופת ההתלייה המתאימה הינה של שלושה חדשים".

החלטה

10. העבירות שעבר הנקבל, ושבגינן אף נתן את הדין בפני בית המשפט, הינן חמורות ומכוערות ביותר, פוגעות קשות באמון הציבור בעוסקים במקצוע הרפואה, ויש בהן אכן סממן בולט של "שחיתות ציבורית", כטענתה של ב"כ התביעה.

אין מדובר בכשלון מקרי או חד פעמי, אלא בפעילות עבריינית שיטתית, בה מסייע הנקבל בידי חיילי צה"ל לקבל שחרור/פטור משירות צבאי, בהסתמך על אישורים רפואיים כוזבים לחלוטין שהוא עורך עבודתו, ושאינו כל קשר בינם לבין המציאות. כל זאת עושה הנקבל תמורת בצע כסף, שהסתכם בעשרות אלפי שקלים!

11. סבורני, כי התייחסות הצדדים והוועדה להחלטות שניתנו בעבר בתיקים 11-15 ו- 20-13 – אינה לעניין ואינה ממך העניין. בתיקים הללו היה מדובר במתן אישורים רפואיים לחיילים שביקשו חופשה קצרה, עד מקסימום שלושה ימים – ואילו כאן מדובר ברשומות כוזבות שניתנו במטרה מפורשת להשיג שחרור מלא מצה"ל, כפי שאירע בפועל! סוף דבר, אין הנדון דומה לראיה, והמקרה הנוכחי חמור פי כמה וכמה.

חוששני, כי לא באה לידי ביטוי בהמלצת הוועדה התייחסות ראויה לתוצאות מעשיו של הנקבל דהיינו, לשחרורם המלא של שלושה מהחיילים משרות צבאי (להבדיל ממקרים בהם "ניתן הפטור לצורך חופשה", כלשון הוועדה). בניגוד לעמדת הוועדה, הנני סבור כי זוהי בהחלט נסיבה מחמירה שיש לתת עליה את הדעת בשיקולי הענישה. אין דין חופשה בת שלושה ימים כדין שחרור מלא מהשירות הצבאי.

12. עוד קבעה הוועדה, ובצדק כי: "אישורים כוזבים הם אישורים כוזבים, ולמרבה הצער, כפי שעולה ממקרים אחרים שפורטו בהחלטות שהוגשו לנו, מדובר בתופעה נפוצה למדי". אין ספק, כי העובדה שמדובר בעבירה נפוצה, כקביעת הוועדה, חייבת להוות שיקול נכבד להחמרה בענישה, וחוששני כי הדבר לא בא לידי ביטוי הולם בהמלצת הוועדה.

13. לאחר ששקלתי את מכלול נסיבות המקרה – הן לחומרה והן לקולה, ובהתחשב גם בתקופה הארוכה שחלפה מאז האירועים בשנת 2013 – הנני מטיל על הנקבל, דר' מיכאל ינקו, אמצעי משמעת של התליית רישיון מלעסוק ברפואה במשך 12 חדשים.

ניתנה היום 27.4.21, טו אייר תשפ"א.

המזכירות תעביר לצדדים העתק ההחלטה.

אמנון סטרשנוב, שופט (בדימוס)